



Dopförrättaren amiral A. Lindemalm och VD Johan Söderman.

Ditt namn skall vara Varberg

Det börjar bli tätt mellan dopceremonierna på KkrV. I detta nummer kan vi redovisa två fartygsdop under ett kvartal.

Torsdagen den 21 mars 1974 besöktes varvet av förre CM amiral Ake

Nybygge nr 372 sjösätts.



Lindemalm, som beredvilligt ställt upp som dopförrättare för nybygge nr 372 torpedbåten Varberg. Den från början utsedde dopförrättaren — arbetsministern statsrådet Ingemund Bengtsson från Varberg — hade nämligen lämnat återbud en vecka innan dopet. Det var ett angenämt återseende i all synnerhet som amiral Lindemalm hade verksam del i den beställning på 12 torpedbåtar som KkrV fick sommaren 1969.

Sjösättningen av Varberg hade skett "i stillhet" den 2 februari sedan nybygget på ett förtjänstfullt sätt medverkat vid HMS Visborgs dopceremoni genom att tjänstgöra som tribun för dopförrättaren H M Konungen och övriga hedersgäster. Varberg fick sedan glida ut i sjön på samma bädd som använts för Visborg.

Dopceremonin ägde rum vid Högvaktskajen inom ÖHK och inleddes med att två systerfartyg HMS Norrtälje och Nynäshamn tillsammans med HMS Virgo från första Spica-serien elegant gled in och förtöjde omedelbart intill dagens festföremål.





Dopceremonin försiggick enligt den av oss alla numera så välkända militära rutinen.

Vid den efterföljande lunchen höll hedersgästen och dopförrättaren ett uppmärksammat tal, som återges här intill.

Från "hemorten" Varberg överlämnades gåvor — bl a 3 olika tavlor med motiv Varbergs fästning — till HMS Varberg.

Kommunfullmäktiges ordförande herr B Bengtsson sa bl a att han hoppades att tavlan fick plats ombord och då kunde utgöra en kontroll på att fartygschefen navigerat rätt när han fick se Varbergs fästning från inloppet till hamnen där han hoppades HMS Varberg snart skulle komma på besök.

Ordförande i Flottans Män i Varberg herr Orvar Larsson passade på att göra reklam för "Flottans Män" och hoppades att HMS Varberg kunde besöka Varberg i anslutning till att föreningen firade 25-årsjubileum i sommar och påpekade i samma andetag för kommunens närvarande förtroendemän att man var i stort behov av lämpliga lokaler för föreningens verksamhet.

Amiral Ake Lindemalms anförande

Det är för en gammal örlogssjöman alltid en lika stor händelse, då ett nytt örlogsfartyg införlivas med örlogsflottan för att börja sin tjänst till Sveriges värn i fred, beredskap och krig. Om detta — det Gud förbjude — skulle komma.

För mig personligen har det varit en mycket stor ära att ha fått officiera här idag på Flottans Huvudstation. HMS Varberg är min egen andas barn eftersom hon ingår i det marina arvet, som jag lämnade till min efterträdare. Jag lyckönskar nu honom och hans medhjälpare att ha fått henne och jag är säker på att hon efter behandling av flottans tekniska och personella experter skall bli en effektiv enhet i vårt marina försvar.

Jag tycker att det är riktigt att man söker utnyttja en sådan här lycklig tilldragelse för att väcka det svenska folket till insikt om marinens betydelse. Det förekommer idag en del profeter, som försöker invagga vårt folk i en känsla av lugn och säkerhet inför den ovissa framtiden. Det finns också falska profeter, som försöker inbilla oss att vi skulle kunna nå målet att skapa respekt för vår vilja att bevara neutraliteten och försvara oss i krig med enkla och billiga medel och med metoder, som inte helt tar tillvara vårt folks tekniska begåvning och skicklighet. Ett maritimt lands försvar är mycket mera invecklat och mycket mera komplicerat än de schematiska frihandsteckningar, som på senaste tiden har utgått från håll som borde vetat bättre. Det svenska folket borde kunna begära att slippa vilseledande tal från fackmännens sida.

Med den gravitering mot kusterna,

som sker i vårt land — Obs mångmiljardinvesteringen i NJA och de många kärnkraftstationerna — så är det kustzonen, som är den intressanta för en presumtiv angripare och som är det viktiga för oss att försvara. Det är också havet, som vid knapphet på driv- och smörjmedel m m skall bära en stor del av våra inrikes transporter vid krig eller krigsfara.

Ett maritimt land som vårt, som måste räkna med att ett huvudanfall kommer sjöledes, måste kunna bestrida en presumtiv fiende hans herravälde till sjöss. Jag vet att jag riskerar att betraktas som hopplöst föråldrad, när jag tar detta uttryck i min mun. Men kom ihåg att jag har rätt.

Man måste alltså ha en så varierad rustning att man kan ställa en fiendes planer inför ett mångsidigt hot. Kan man det, gör man också hans planer svår genomförbara och osäkra. Därmed blir också mitt försvar respektingivande och följaktligen fredsbevarande.

Mångsidigheten i sjöförsvaret skapas av både marinen och flygvapnet. Men den ena försvarsgrenen kan inte ersätta den andra. Flyget kan vissa saker: spana och slå hårt och snabbt mot mål till sjöss. Men flyget är helt beroende av fungerande teleföbindelser och saknar uthållighet på stridsplatsen. Flottan har stor rörlighet och uthållighet. Den kan verka både på och under ytan och har relativt stor förmåga att själv skaffa sig erforderliga underrättelser för stridsinsatsen. Kustartilleriet är outhålligt vid försvaret av vissa strategiskt viktiga kustområden. Det har stor motståndskraft mot bekämpning.

Armén framtvingar genom att finnas till att fienden sätter in stor kraft. Men armén kan ingripa först när fienden har kommit i land. En stark armé är

förvisso outhållig för oss men kan alls ej ensam lösa försvarsuppgiften.

Sjökrigets operationer är emellertid också av så många slag att det krävs mångsidighet även inom flottan. Jag kan inte bara satsa på ubåtar, som vid alla studier under min tid som CM både inom marinen och inom försvarsstaben visade sig ha en mycket hög effekt. Nedgången i antalet ubåtar som nu är igång är därför utomordentligt allvarlig.

Jag måste emellertid också ha en varierad rustning för verksamheten på ytan. Jag är därför säker på att det är riktigt att patrullbåtarna kommer. Man behöver särskilt vid beredskap många enheter för neutralitetsvakten. Men kom ihåg att de bara kan lösa enkla uppgifter.

För de kvalificerade uppdragen till sjöss behöver vi, sedan dagens sjödugliga och uthålliga enheter, jagarna och fregatterna, snart har gått ut, ersättning för dessa i form av något slags större örlogsfartyg — kalla dem gärna korvetter — som kan lösa kvalificerade uppgifter i ubåtsjakten och tjäna taktiska ledningsuppgifter för dagens torpedbåtar och morgondagens robotbåtar eller vad det nu blir för fartygstyper.

Vi har kunnandet och de tekniska möjligheterna att skapa dessa enheter. Det har Karlskronavarvet och Kockums visat under lång tid. Låt oss inte försitta dessa möjligheter. Så länge världen är som den är så behöver vi ett försvar. Det maritima landet Sverige behöver en stark marin. I en stark marin är en mångsidigt sammansatt flotta en nödvändig komponent. Det är en i bästa mening billig lösning. Den är inte bara föga kostnadskrävande. Den är också riktig. ●